

Valutakonferencen anbefaler dette Forslag, maa dog ogsaa ligge, at man ikke fra Konferencens Side opfatter dette Forslag som et Laaneforslag, og denne Betragtning tror jeg er rigtig.

Af de andre Betragtninger, som Valutakonferencen har gjort gældende, kan vi ogsaa tiltræde denne, at man maa sigte mod en planmæssig Nedgang af Statsgælden; men jeg er nødt til at tilføje, at vi ikke anser en ekstraordinær Formuebeklipning for noget egnet Middel hertil, allerede fordi en saadan Formuebeklipning, naar den en Gang er foretaget og Saksen en Gang er kommet i Virksomhed, vil være meget fristende for Efterfølgere, hvis der atter opstaar en vanskelig Situation. De Bestræbelser for at støtte dansk Arbejde, som nævnes i Valutakonferencens Betænkning, har naturligvis vor Sympati, og vi kan gerne slutte os til dette, at det ikke blot bør være fra det offentlige Side, man stræber sig for at anvende dansk Arbejde, vi kan ogsaa anbefale det til private; men jeg tror ganske vist ikke meget paa, at disse Anbefalinger hjælper.

Vigtigst af alle Spørgsmaalene er dog Spørgsmaalet om vor Handelsbalance, og derfor maa det efter vor Opfattelse være en Konsekvens af dette Forslag, at man er rede til at gaa ind i et Arbejde for virkelig at faa vor Handelsbalance forbedret. Nødvendigheden af et positivt og kraftigt Arbejde for Bedring af vor Handelsbalance er yderligere skærpet ved det Forbud mod Eksport af dobbeltmøntede Obligationer, som vi vedtog forleden Dag. Der er ingen Tvivl om, at denne Lov, hvad enten man nu saaledes som jeg anser den for nødvendig, eller man saaledes som andre af mit Parti ikke anser den for nødvendig, har betydet en Svækkelse af det danske Obligationsmarked.

Da denne Lov var til Behandling, udtalte jeg det Ønske, at den ikke maatte faa for mange nødvendige Efterfølgere. Allerede i Dag staar vi overfor et Lovforslag, der for saa vidt er Udtryk for den samme Erkendelse, som ligger bagved denne Eksportforbudslov, nemlig Erkendelsen af de store Vanskeligheder, den danske Krone er stedet i. Men der er den Forskel paa de to Love, at den ene, Eksportforbudsloven, betød en Bøjen af for Vanskelighederne, medens den Lov, der foreslaas her, er Udtryk for Villien til at møde Vanskelighederne. Hvis hele det danske Folk staar bagved denne Villie, saa er denne Lov en Advarsel til Spekulationen, som sikkert vil vise sig virkningsfuld. Den er ogsaa en Advarsel imod Kapitalflugten, som jo har været saa

skæbnesvanger for det store tyske Rige, og som man vel saa smaat har kunnet begynde at mærke herhjemme. Den Mand, der i dette Øjeblik anbringer sine Penge i fremmed Valuta, vil imidlertid kunne gøre en meget daarlig Handel, hvis der virkelig i det danske Samfund er en enig Villie til at værne om den danske Krone. Det er efter min Mening en højst utiltalende Ting, der sker ved Kapitalflugten, ved dette, at Folk forsøger at løse deres egen Skæbne fra det Samfund, de tilhører.

Men Villien til at møde disse Vanskeligheder maa give sig andre Udtryk end netop denne Lov. Der siges i Valutakonferencens Betænkning, at det er hensigtsmæssigt at formindske Importen, og dér har jo det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i Dag begaaet noget af det dristigste, jeg nogen Sinde har set det ærede Medlem indlade sig paa — og det betyder jo virkelig noget —, idet han tog samtlige Flertallets Navne til Indtægt for sine Tanker om Importregulering. Ja, det ærede Medlem ryster meget udtryksfuldt paa Hovedet, men det er ikke desto mindre saaledes, hvad Fortrykket vil vise — derom kan der ingen Tvivl være. Jeg vil blot nævne et Par af disse Navne. Jeg skal tage den anden Linie. I den staar der 5 Navne: Axel B. Lange, Chr. Eff, A. P. Møller, J. Pitzner, Chr. H. Olesen. Ikke et eneste af disse Navne lader sig med Skygge af Ret tage til Indtægt for Tanken om en Importregulering. Det er altsaa unægtelig en Dristighed, det ærede Medlem her har gjort sig skyldig i. Der kan jo i øvrigt nævnes en hel Række andre Navne blandt Underskriverne, om hvilke man kan sige akkurat det samme. Jeg skal nævne f. Eks. Landstingsmand Schovelin og Bankdirektør Green. Der er dog vel neppe nogen i denne Sal, der vilde vove at tage Hr. Schovelin til Indtægt for Importreguleringen.

Det, der siges, er altsaa, at man ønsker en Importbegrænsning, og saa opstaar jo Spørgsmaalet: Hvilke Midler har man til en saadan Importbegrænsning? Dér mener vi fra vor Side, at Tolden er det egnede Middel. Til Importbegrænsning er Tolden det bedste Middel, fordi den i sig selv rummer al den . . . (Afbrydelse af Borgbjerg). Ja, jeg gør netop Forskel paa Importbegrænsning og Importregulering, det er netop den Forskel, som det ærede Medlem ikke gjorde. Importbegrænsningen lader sig gøre ved Told, fordi Tolden i sig selv har den Elasticitet, der ogsaa for det ærede Medlem Hr. Rode staar som saa ønskelig, saa snart vi kommer ind paa disse Omraader. Vi husker alle, hvor ofte det ærede Medlem Hr. Rode har